

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Proplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zř.

NEW YORK, 15. ŘÍJNA 1886.

Adresa:
„Sokol Americký“, 533 E. 5th St.
New York.

Šerm.

(Pro „Sok. Am.“ napsal F. L.)

(Pokračování.)

V tělocvičných jednotkách bývá pravidlem, že začíná se cvičiti napřed bod a teprve když cvičenci úplně jsou na bod vycvičení, počne se cvičiti sek. Začneme tedy i my s bodem.

Cvičitel šermu svolá cvičence tímtož povelom jako ku cvičením prostným:

„Nastoupit!“

Cvičenci nastoupí do jednoho řadu se zbraní v pravé ruce. Řad vyrovná se známým způsobem:

„Hledem na pravo zřídit — řad! — Přímo — hled!“

Nejvyšší číslo cvičencu, jaké cvičitel v tutéž hodinu cvičiti může, nemělo by nikdy přesahovati 12, a sice z té příčiny, aby cvičitel snadno mohl sledovati pohyby všech cvičencu a jestli některý chybí, aby rychle mohl k němu přikročit a chybu opravit. Z téže příčiny není se jen těsný rozstup, kterýž pro začátečníky poskytuje dosti místa k pohybům. K rozstupu velí se:

„Ze středu (na pravo, na levo) těsný rozstup — teď!“

Cvičenci upaží pouze levou paži a ruku položí na pravé rameno vedlejšího. Když rozstup jest vyřízen, velí se:

„Připazít — teď!“

Nyní vysvětlí cvičitel cvičencům, jak jmenuje se zbraň a rozličné její částky a jak nazývají se polohy ruky, v než tuto při šermu přechází. Řekne jim, že zbraň, níž cvičíme na bod, jmenuje se *končí*, část kterou v ruce držíme jmenujeme *jílec* neb *rukověť*, jež končí knoflíkem, nad jílcem chrání ruku *brejle* či *miska*, část sahající od brejle do polovice končíre jmenuje se *hrubí*, druhá polovice *tenčí*, kteréž končí hrotem.

Polohu ruky rozeznáváme dle té části, která obrácena jest vzhůru; je-li obrácena vzhůru dlaň, jmenujeme polohu ruky *dlanní*, je-li obrácen vzhůru palec — *palcovou*, hřbet ruky — *hřbetní*, malík — *malíkovou*.

Vysvětlení toto jest nutno, aby cvičitel jedním neb dvěma slovy mohl naznačit pohyb neb opravit chybu.

Po tomto vysvětlení ukáže cvičitel, jak provede se sraz a dá jej cvičencům provést. Na povel:

„Pozor — sraz!“

vyřídí se stoj spatný, paty těsně při sobě, špičky od sebe, páže podle těla volně svíslé, pravá ruka v poloze dlaní — palec a ukazováček po jíleci natažený, ostatní tři prsty (malík na knoflíku) obemkají jílec, končíř směrem přímým v před, šikmým dolů se drží, hrot jen tolik nazdvížen, aby nedotýkal se země, — prsa vypnutá, hlava vzhůru.

Nyní stojí cvičenci připraveni ku provedení *střehu*. Do střehu přechází se dvojím způsobem, a sice buď v před neb v zad. Na velení:

„V pravo v před — střeh!“

otočí se všichni cvičenci na patě levé nohy (trup vykoná o málo méně než půlobrat či čtvrtkruh) pravá přímo v před vykročí asi stopu od levé a obě nakrčí se v té míře, aby kolena v kolmé čáře se špičkama nohou se nalezala, paty (asi na stopu od sebe) stýkati se musí v přímé čáře tak aby chodidla, kdybychom je k sobě přisumuli, tvořily pravý úhel; ruka s končířem zvedne se a přejde do polohy *palcové*, hrot pozvedne se tolik, aby nalezal se ve stejné výši s okem, páže do polou se skrčí, loket as na 3 palce od boku se vzdálí; levá páže pozvedne se, jakobychom upažit chtěli v poloze dlaní a do polovice se skrčí, tak aby prsty ruky nalezaly se asi ve výši s temenem hlavy, ruka dlaní k hla-

vě obrácena a volně otevřena. Všecky tyto pohyby nohou i paží vykonati se musí soudobně.

Poněvadž židný začátečník nevykoná na poprvé střeh správně, musí cvičitel jíti od jednoho cvičence k druhému a chyby opravit.

Ve střehu spočívá váha těla spíše na levé noze než na pravé. Aby cvičitel přesvědčil se, zdali rozdělení této váhy náležitě se zachovává, velí častěji:

„Podupem, po-dup!“

Na slabiku „dup“ musí cvičenci v rychlém tempu dvakrát pravou nohou dupnouti.

Rozumí se samo sebou, že vždy, nežli cvičitel nějaký nový pohyb cvičencům dá prováděti, sám jim jej musí ukázat a vysvětlit. A i potom častěji musí jim každý pohyb ukazovati, vysvětlovati a opravovati, a sice tak dlouho, dokud cvičenci neprovedou jej bez vady. Upozornění toto platíž pro celé pojednání, abychom nemuseli stále to opakovat.

Když byl cvičitel všem cvičencům chyby opravil a do náležitého střehu je uvedl, velí opět:

„Sraz — teď!“

Cvičenci na tento povel rázem přejíti musí do původního postavení; na levé patě opět se otočí a levou nohou přinoží. Přecházení ze srazu ve střeh dá cvičitel prováděti tolikrát, až cvičenci pohyb ten správně vykonají.

Na to přejde se k druhému způsobu přecházení ve střeh. Velí se:

„V levo v zad — střeh!“

Zde otočí se cvičenci na patě pravé nohy a levou odkročí v zad. Pohyby paží jsou tytéž jako při střehu v pravo v před, i postavení je stejné. Cvičitel dbejž toho, aby střeh vyřídil se rychle, různě.

Když se byli cvičenci naučili správně ve střeh přecházení, přikročí se k bodum.

Cvičitel vysvětlí, že máme 5 bodů, a sice: nitřní, vnější, spodní příčný, spodní a vmyk. Bod nitřní míren jest na prsa soupeře, vnější a spodní příčný do boku, spodní na pravé stehno a vmyk opět na prsa.

Bod nitřní vykoná se na povel:

„Bod nitřní — bod!“

Cvičenci, stojíce ve střehu, rychlým vymrštěním napnutí musí pravou paži, směr končire po dokončeném bodu jest přímý, vodorovný; levou paži se připaží, trup nakloní se ku předu, pravá noha více se skrčí, levá se napne, nohy však s místa svého posunouti se nesmí. Poloha ruky palcová. Z postavení tohoto opět ve střeh se přechází na povel:

„Střeh — teď!“

Bod vnější provedou cvičenci na povel:

„Bod vnější — bod!“

Hrot končire nechá se klesnouti, tak aby končir dostal se v polohu vodorovnou, na to opíše se hrotem malý pulkruh (kolem pěstě sokovy) s pravé strany k levé a teprve pak páže se napne a trup se předkloní. Při klesnutí hrotu a opisování pulkruhu celou paži pohybovati nesmíme, nýbrž jen rukou v zápěstí. Ostatní vykoná se jako při bodu nitřním. Poloha ruky palcová.

„Bod spodní příčný — bod!“

Rychlým cukem loket zvedne se do výše, ruka obrátí se do polohy malíkové a končir po vnější straně končire soupeřova žene se šikmo dolů do boku. (Začátečník ovšem žádného skutečného soka naproti sobě nemá, nýbrž jen v duchu si jej musí představit. Teprve tehdy, až cvičenci v bodech i krytech a ve všech pohybech jsou vycvičeni, stavíme je proti sobě.)

„Bod spodní — bod!“

Ruka obrátí se do polohy hrbitní, v zápěstí se ohne dolů a hrot končire vede se na stehno sokovo.

„Vmyk — bod!“

Ruka v poloze palcové vymrští se, hrubí silným mykem sveze se po končiri sokově tak že končir jeho ze střehu na vnější jeho stranu odmrštíme a v tom již vedeme bod přímo na prsa. —

Všechny tyto body dáme opakovati cvičencům tolikrát, až vykonávají je dobře. Po každém bodu cvičitel velí do střehu.

Mnozí začátečníci přecházejíce ze srazu do střehu chybují v tom, že na místo na patě otáčej se na chodidle, čímž dostávají se ze řadu. Při bodu pak zaponínají připažit, někteří zas když vrací se ve střeh, zaponínají paži zvednouti. Na tyto chyby, zhusta se maskující, cvičitele zvláště upozorňujeme.

Cvičitel dbejž toho, aby každý pohyb vyveden byl rychle a netrp toho, aby cvičenci špatně ve střehu stáli, aby si nadlehčovali. Nováčky při několika prvních

cvičeních velmi nohy bolí. Nepřepínejme jich síly. Poznáme-li, že dobře ve střehu již udržeti se nemohou, velme raději do srazu a nechme je chvilku odpočinout.

(Pokračování.)

Sjezd všesokolský.

Ve „Slavnostním věstníku“ uveřejněna následovní zpráva technického odboru:

„Technický odbor svěřen cvičitelskému sboru Sokola Pražského a zástupcům cvičitelských sborů br. jednot z okolí Prahy. Předseda br. Fr. Kožišek.

O slavnosti jubilejní věnována budou 2 odpoledne cvičení, kteréž má být ohniškem a vrcholem slavnosti vůbec.

Prvý den odpoledne pořádáno bude veřejné cvičení všech jednot sokolských, jemuž předcházeti bude ráno zkouška ku cvičením společným na cvičišti. Jakmile průvod, v němž cvičící i ne cvičící členové neoddělení, nýbrž v župách sloučení kráčetí budou, dojde na cvičiště, odeberou se cvičenci do zvláštního prostoru, na seřadiště a šatnu upravené.

Program veřejného cvičení ustanoven následovně:

1. cvičení prostná,
2. družstva na náradích,
3. cvičitelé na náradích,
4. družstva na náradích,
5. cvičitelé na náradích.

Druhého dne odpoledne pořádány budou závody, jichž program určen následovně:

1. rej,
2. závody vzorných družstev,
3. závody jednotlivců.

Vzorná družstva závoditi budou na bradlech, hrazdě, koni na šíř a koni na děl tím způsobem, že všichni cvičenci každého družstva provedou několik jimi samými zvolených výkonů. Jednotlivci závoditi budou ve skoku prostém do dálky, do výšky, ve skoku o tyči do výšky, ve vrhání oštěpů, vzpírání břemen a v běhu.

Pravidla závodní uveřejněna budou v čísle příštím. Přeborníkům uděleny budou jako ceny: věnec lípový (pro prvního) a diplom (pro druhého).

Sbory soudcovské sestávají budou ze soudců Sokolem pražským a všemi župami vyslaných.

V jednotách sokolských zahájena bude jistě co nejdříve jará, vydatná činnost cvičební, abychom o společném závodu svých sil podali důkaz, kam až dospěli jsme v prvním pětadvaceti letí. Na zdar!“

O spisku „Humor z luhů sokolských“, o němž již minule jsme se zmínili, přináší „Sokol“ pražs. a „Světovzor“ následovně: „Mnohoslibným zdá se býti odvážný podnik pátého družstva „Sokola“ Pražského (cvičitel Jos. Fiala, od 9. do 8. hodiny večerní); chce totiž ve prospěch slavnostní-

ho fondu za nepatrný peníz čtenářstvo české seznámiti s humorem z luhů sokolských, nejlépe rysujícím slastné kratochvíle a neocenitelný půvab sokolského života bratrského a vydá ke konci příštího měsíce prací Ignáta Herrmanna a Rudolfa Kutiny sbírku poutavých humoresek, črt a rebusů sokolských pod názvem „Z brka sokolího, jež bude ilustrována Mikulášem Alešem, Karlem Krejčíkem, Petitem a jinými. „Z brka sokolího“ bude tvořiti prvý díl „Humoru z luhů sokolských“, druhý díl pak „V zrcadle vtípu“ obsahovati bude humoristické drobné práce sokolské.“

Ústřední výbor pro uspořádání druhé výpravy do zlaté slovanské Prahy odbýval v pondělí dne 6. září svoji pravidelnou schůzi. Tajemník přečetl došlé přihlášky z různých krajů Ameriky a jména zanešena do seznamu. Co nejdříve mají býti uveřejněna jména všech přihlásivších se krajanů a proto výbor žádá všechny ty, kteří mají v úmyslu jíti a doposud u tajemníka jména svá neoznámili, by co nejdříve tak učinili. Též vydán bude delší čas před výpravou zvláštní spisek s navedením pro výletníky, v kterém výbor uveřejní též jména všech účastníků a tudíž jsou žádáni všichni, by jména svá na adresu tajemníka co nejdříve zaslali.

Přečteny nabídky od paroplavebních společností a tajemníku uloženo, aby se otázal na poslední podrobné podmínky, máčež započne se jednati o tom, která společnost se zvolí. Vyjednává se pouze se společnostími dvěma, a sice bremskou a hamburskou. Obě slíbují podmínky dosti příznivé a výbor doufá, že celé uspořádání výletu bude k té největší spokojenosti všech ctěných účastníků.

Přečtena zpráva z výletního klubu jednoty newyorské, kde tajemník oznamuje jména hlásících se Sokolů, jakož i občanu newyorských; co pak se týče seznamu členu cvičících, ponechává klub k rozhodnutí sboru.

Jelikož při organisování ústředního výboru chicagského bylo usnešeno, aby se každý člen, který nabyde před časem jistoty, že nebude moci se účastniti, z výboru poděkovat a doba se blíží, kdy třeba někteří členové z výboru ústředního vystoupí, bylo usnešeno, aby na místa odstoupících neb nečinných, schůze nenavštěvujících, vysláni byli do ústředního výboru jenom takoví Sokolové, kteří s poměry a snahami jednot sokolských dostatečně obeznámeni jsou a nejméně jeden rok patří k sokolskému sboru v Chicagu. Návrh ten přijat byl přítomnými zástupci jednohlasně.

Při výpravě výbor bude rozdělen tak, že každému přidělena bude jistá povinnost, by vše neleželo na bedrách jednoho neb dvou členu. Někteří členové budou se muset starati o cestující na drahách a zavazadla, jiní budou míti na starosti, by

společnost všem podmínkám na lodi dostala atd., a rozdělení bude v čas oznámeno, tak aby v pádu potřeby účastníci vždy věděli, na koho se obrátiti mají a neobtěžovali jedinou osobu stále.

V pondělí dne 4. října odbýval výbor ústřední opět schůzi a jednáno bylo o zprávách od paroplavebních společností. Dle zpráv přišel výbor k tomu poznání, že nelze mu o žádných bližších podmínkách dříve vyjednávat se žádnou společností, dokud nebude jisté vědět i aspoň přibližný počet účastníku. Každé vyjednávání jest bezúčelné, dokud společností nebude se mocti udati, kolik výletníků se hlásí. Usneseno bylo tedy vydati svolání k účastníkům již se přihlásivším, jakož i k těm, již přihlásiti se míní.

Rodáci! Doba kvapí a na výboru specivá ještě mnoho práce; práce naše může setkat se s úplným zdarem jenom tenkrát, když nám budete vy, kteří jeti míníte, nápomocni; každé malé odkládání škodí věci samé. Mnozí mají za to, že bude dosti času, když se přihlásí až několik dní neb týdnů před výpravou. Tím jsou na omylu, neboť takovým výbor ústřední nikdy nemůže zaručit výhody, jaké poskytnuty budou výletníkům v čas se přihlásivším, a oni pak musejí se spokojiti s místy na lodi, jaká právě zbydou. Vyjednávání se společností bude pak trvati též delší dobu, neboť naší snahou bude vždy, vymoci výletníkům výhody ty největší. Že výprava tato bude velepamátnou, ano bude to částí historie Čechů ve vlasti i Čechů amerických, o tom nikdo již neodvází se ani pochybovati. Výletníci provázeni budou hudební kapelou a ve společnosti s bujarou chasou sokolskou zajisté každému cesta rychle uběhne. Proto každý, kdo má v úmyslu někdy vlast starou navštívit, nechť neopemene použití této příležitosti.

Dle rozhodnutí výboru vyjede se z New Yorku první dny v měsíci červnu, neb musíme doraziti před 20. červnem již do Prahy, na kteréž dny položeno je slavnostní uvítání v srdci naší staré vlasti.

Aby však výbor mohl nyní vydatně pracovat, aby mohl jistě již se společností vyjednávat, uzavřeno bylo, vyzvati všechny již se přihlásivši o složení záruk. Výbor musí míti v rukou jistotu, jinak by nebyl s to do vyjednávání pouštět se vůbec, musel by vše nechat na poslední chvíli a zajisté pak by výhody nebyly takové, jaké může vymoci vyjednáváním trvajícím delší dobu.

Ve výboru ústředním usneseno bylo, vyzvati všechny, kteří míní jeti, o složení záruk a sice kdo chce jeti v mezpalubí, musí složit záruky pět dolarů a kdo chce jeti v kajutě, musí složit jednu tolik a sice deset dolarů. Mnozí výletníci chtějí již nyní vědět, jak drahá bude cesta. Na to jest výboru těžko odpovídati; neb to bude záležeti na tom, jak mnoho výletníků

se přihlásí. Tolik však můžeme říci, že budou ceny při všech těch dalších výhodách poskytnutých, jako byly při výletu minulém a sice 40 dolarů tam i zpět v mezpalubí a asi jednou tolik v kajutách. Co se týče kajutních cen, nemůže výbor nic říci, neboť společnosti přejí si vědět napřed počet, mnoho-li jich v kajutě pojedě, však tuto podáváme přibližnou cenu a dle toho mohou rodáci soudit. Daleko od sumy udané ceny asi nebudou. To jest asi prozatím vše, co výbor může činit a výletníkům sdělit. Záruky vybírají se do nového roku. Kdo se přihlásí v čas, bude míti zajištěny všechny výhody, jaké všem výletníkům poskytnuty budou. Zároveň podotýkáme, že účetní i pokladník mají záruky za sebe postačitelé a nikdo nemusí se o své peníze obávat. Komu by nemoc, neb jiné důležité záležitosti pak nedovolovaly výpravy se účastniti, bude mu záruka vrácena. Peníze co záruky posílány buďtež účetnímu na adresu: Jan Pecha, 459 W. 18th St., Chicago, Ill. Kdo však vědět si přeje některé podrobnosti, aneb cokoliv výletu se týkajícího, nechť obrátí se k podepsanému tajemníkovi, který každému vyhoví a co nejlépe ve všem poradí.

A. Volenský, předseda; Jos. Čermák, tajemník, 463 S. Canal st., Chicago, Ill.

H l í d k a .

— Společný cvičitel, br. Štulík, odjede 16. neb 17. t. m. z Chicaga do Milwaukee, Wis.

— Sokol omažský zařizuje tělocvičnou školu pro žáky; cvičeno má být dvakrát týdně. — Na zdar!

— Dne 12. září založen byl v Chicagu v síni Čes. Am. Sokola dívčí tělocvičný sbor, k němuž hned při založení přihlásilo se 40 dívek. Kéž by hlavní účel svůj, tělocvik, pilně pěstoval!

— Síně Česko-Amerického Sokola v Chicagu byla v době poslední s velkým nákladem uvnitř malována. Dle svědectví znalečů jest to nejlépe malovaná česká síň v Chicagu a suad i v celé Americe.

Sv. — Před časem zmínili jsme se o obtížích, jaké měl výbor jednoty newyorské se zajištěním místa k příštím závodnickému cvičení na poslední dny května a podotkli jsme, že bude muset být cvičení přeloženo na jiné dny, nepodaří-li se výboru překážky odstranit. Nyní můžeme oznámiti, že obtíže překonány a „Union Park“ ku cvičení na dny 30. a 31. května zajištěn. Smlouva nalezá se již v rukou výboru. Park ku závodnickému cvičení najmutý jest jedním z nejlepších a nejprostrannějších v New Yorku.

— Sokolové newyorští byli v neděli dopoledne 20. m. m. ve cvičárně mile překvapeni návštěvou dávného druha svého a bývalého člena jednoty newyorské br. Čermáka, jenž z Chicaga do New Yorku přijel hlavně za tou příčinou, aby co člen

ústředního výboru pro sokolský výlet do Čech pojednal se zástupci přeplavních společností o výhodách, jaké by tyto výletníkům poskytly. — Rozumí se, že byl Sokol Čermák svými bývalými spoluleny co věrný bratr srdečně uvítán. Br. Čermák přítomen byl cvičení a pak poradě výboru na tělocvik N. J. S., kdež jednalo se hlavně o cvičení tyčová a s kužely pro příští veřejné cvičení při sjezdu všesokolském. V pondělí večer nastoupil br. Čermák zpáteční cestu nesa s sebou od newyorských chicagským srdečně „Na zdar!“

„Tel. Jed. Sokol“ v New Yorku vydala v místním časopise „N. Y. Lister“ svolání k rodičům, aby posílaly své děti do cvičení. Svolání to nezůstalo bez účinku, neboť dítek stále přibývá, jak ve škole denní tak i večerní. Ve škole denní cvičí se ve cvičárně dolejšího města chlapeci do 14 let stáří odpoledne od čtyř do půlšesté dvakrát týdně a neplatí žádných příspěvků; ve škole večerní cvičí se hoši od 14 do 18 let stáří od osmi do půlšesté večer dvakrát týdně v dolejší i hořejší cvičárně a platí příspěvek 25 ctu měsíčně. Žáci tito, jež členové jednoty newyorské zvykli jmenovati čekanci, bývají po dosažení svého 18tého roku do jednoty za členy přijati bez vstupného, jestliže aspoň 2 roky před tím tělocvičnou školu jednoty newyorské navštěvovali. — Účastenství členů při cvičení v hořejším městě též roste, cvičí zde nyní 3 družstva; ve cvičárně dolejšího města cvičí 4 družstva, takže nyní celkem cvičí v jednotě newyorské 7 silných družstev.

— Pan J. V. Čapek, redaktor „N. Y. Listu“, uznává důležitost tělocviku i pro starší lidi, navrhol již před několika lety, aby starší krajané v ustanovené dny ve cvičárně Sokola newyorského se scházeli a tu nečinností ochablé svaly své přiměřenými pohyby tužili. Nyní obnovil návrh svůj a podnikl zároveň zápis starších krajanů, kteří by cvičení navštěvovati chtěli. Přihlásilo se jich na ponějprv asi 20. Myšlenka zajisté jest dobrá a zasluhuje podpory naší i Sokola newyorského, a doufáme, že Sokolci naší krajanů tímto radou i skutkem v provedení jich úmyslu nápomocni budou. Dovolujem si však pronést též náš náhled, že dotčení krajané učinili by nejlépe, kdyby přímo k jednotě přistoupli. Nechtějí-li mít žádných povinností, jež jednotě řádným členům svým ukládá, mohou státi se členy přispívajícími, již mají právo cvičení navštěvovat a platí pouze 25 ctu příspěvku měsíčně. Kdyby přihlásilo se jich dosti ku cvičení zvláštnímu, jen pro starší členy určenému, zajisté že by jednotu newyorská dala jim dobré cvičitele i vyhradila pro ně zvláštní hodiny. Jak již svrchu praveno, je to myšlenka dobrá a přáli bychom si ze srdce uskutečnění její, už z toho ohledu, aby širší pudy nabývalo přesvědčení, že tělocvik pěstuje se k vůli zdraví a nikoli k vůli vycvičení mladíků na akrobaty, kteří za potlesk rádi se ukazují.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce.

NEW YORK DNE 15. ŘÍJNA 1886.

Velké děti.

Na posledním sjezdu jednacím v Detroit byl do stanov N. J. S. přijat článek, jímž žádá se, by každý člen do 25 let stáří a pak noví členové nad toto stáří 1 rok po svém přijetí cvičení navštěvovali. Donucovací tento prostředek má být aspoň částečnou náhradou za uvědomění. Má se to asi tak jako s nucenou návštěvou školy. Kdyby dětem zůstaveno bylo na vůli školy navštěvovat neb ne, zajisté by ohromná většina dětí zůstala mimo školu. Děti malým rozumem svým nepoznávají, jaký prospěch v životě pozdějším z návštěvy školy budou mít a považují to za mučení, za zbytečné dření. Těmto dětem podobní jsou mnozí naši Sokolové, kteří považují tělocvik za břemeno, za zbytečné dření, a jako děti vyhledávají raději zábavu namnoze titěrnou, ano začasť i přímo škodlivou.

Článek stanov výše zmíněný staví celé jednoty a zde zase hlavní činitele, tedy především starostu a náčelníka na místo rodičů pro tyto velké děti. Starosta i náčelník v každé jednotě mají pečovat o to, aby usnesení sjezdu nezůstalo mrtvou literou, aby mladí členové i nově přijatí cvičení navštěvovali.

Nechť nikdo však nemyslí, že dotyčný článek stanov považujeme za vrchol všeho, co v tomto ohledu docílit se dá. My spatřujeme v tom teprve první krok. Nyní stanovami jsou vázáni mladí a noví členové ku cvičení. Jsme přesvědčeni, že nebude dlouho trvat a tělocvik učiní se povinným pro všechny členy bez rozdílu stáří, neboť tělocvik prováděněli rozumně, jest každému prospěšným, a nikdo neměl by se jej zámyslně straniti.

Před třemi měsíci výbor na tělocvik N. J. S. žádal náčelníky všech jednot, aby mu zaslali seznamy členů do 25 let stáří a nově přijatých a pak aby každý měsíc výkonnému výboru oznámili, kteří z nich cvičení nenavštívili. Tím chce výkonný výbor se přesvědčiti, jak dotyčné usnesení sjezdu se zachovává. Dosud však ani je jediný náčelník žádaný seznam a zprávy nezaslal. Bylo by dobře, aby co nejdříve tak učinili.

V zájmu pak povznesení tělocviku i samotných jednot sokolských klademe starostům i náčelníkům na srdce, aby těm

velkým dětem, které dosud prospěch tělocviku nepoznávají, domluvili a k navštěvování cvičení je pobídli.

Zprávy společného cvičitele.

Chicago, 8. října 1886.

Pravidelných hodin cvičebních účastňovali se cvičící členové všech čtyř jednot v plném počtu. Po tomto měsíci činěny přípravy ku veřejnému cvičení a zároveň probírána cvičení pořadová. Veřejného cvičení účastní se na 120 cvičících, program vypracován následovně:

1. Řeč uvítací.
2. Cvičení prostná.
3. Cvičení družstev na náradí.
4. Cvičení prostná (žačky Plzeňského Sokola.)
5. Závod (Skok o tyči do výšky).
6. Cvičení družstev na náradí.
7. Cvičení sborů cvičitelských na hrazdě.
8. Závod (Břemena).
9. Jmenování přeborníků.

Spojené sbory cvičitelské cvičily dvakrát v týdnu (ve středu a v neděli dopoledne). Probírána cvičení na hrazdě, bradlech, koni na šíř i na děl, na kruzích i probírána cvičení pořadová, při nichž členové sboru ve velení se střídali. Účastenství se strany cvičitelů i pozornost u vyučování byly vzorné. Cvičení veřejné zajiště že bude mít účinku povzbuzujícího ku pravému ocenění a rozšíření myšlenky sokolské u rodáků našich v Chicagu. Na zdar!

Kterak se jeden sokolský sbor rozešel.

(Skutečná udalost. — Vypravuje J. Č.)

Bylo to eh, k čemu ještě posměváčkům říkat, kdy se to stalo. Dost na tom, když řekneme, že se to stalo, a bujari Sokolové, jímž tváře při čtení této upomínky zrudnou, řeknou že dost na tom, že se to dostalo do veřejnosti. Aby ale bratři čtenáři nemuseli si hádáním lámat hlavu, sdělím jim tolik, že to bylo tenkrát, kdy každý ještě měl za to, že ho sokolská kajda dělá skutečným sokolem, a kdy nějaký ten „nývel“ nebo „bellyvel“ považován byl za vrchol veškeré sokolské snahy.

Dále podotýkám, že to, co chei vyprávět, stalo se v Severní Americe, v jednom západnějším státu a následovně i také v západnějším městě, v kterém taky bydlejí Čechové a kde taky měli jednou za onoho času spolek sokolský, po kterém však zbyl jim už jenom zaprášený slammík. Jedno si však přeci zachovali stateční bratři a to jest — pověst. Pověst slavnou, která nevyhyne ani s příštím pokolením — pověst, již vypravovati budou otcové synům svým, pověst, která zachována bude i pozdním věkům.

Abych ale trvání slávy zaniklé již jednoty pojistil, spěchám s ní do naší „soulkromé veřejnosti“ k poučení ostatním, aby věděli jak se zachovati, až budou chtít se rozejít a otázka finanční jim v tom bude překážet.

No tak tedy; jest čas abych započal. „Stloukl“ se sokolský spolek, ku kterémuž přihlásilo se několik mladíků a i starších občanů, kteří tvrdili, že byli Sokoly hned v Čechách, kteří prodělali to a ono, zkrátka, kteří byli rozenými Sokoly. Jest to u nás už tak v obyčeji, že v době nadšení všeobecného každý hned se hlásí, že byl taky kdysi Sokolem, a mnozí obyčejně bývají už od narození Sokoly. Ale nechme je mluvit; jen když se hlásí opět do starých šiků.

Byl tedy Sokol, a aby činnost svoji přeci důstojně zahájil, musel se uspořádati „velkolepý“ ples a sice pořádan býti hlavně za tím účelem, aby se něco „trhlo“, jinak řečeno vydělalo. To jest tak obyčejný účel našich národních zábav, a když to dělají jiné spolky, vzdělavačí, ryze národní, obyčejně národní a jiné, proč by to nedělal Sokol? A vydělal. Do kasy sešlo se asi 65 dollarů, tak fama vypravuje — a když byly peníze, museli se Sokolníci shánět po nějakém pokladníku. Což je konečně o pokladníka, kde jsou „tyto.“ A také se našel v Sokole nově založeném občan, požívající důvěry všeobecné, svého řemesla obuvník. (Mimoходом budiž podotknuto, že obyčejně ve sborech sokolských bývají různá řemesla zastoupena, neboť Sokolníci často něco potřebují — nu a tu už se rozumí samo sebou, že nejdou pak nikam jinam, nežli k bratrovi.)

Sokol tedy byl, náradí měl taky, a nescházelo už nic jiného, nežli aby někdo taky začal cvičit. A i k tomu se posléze několik mladíků odhodlalo. Jednou za týden sešli se v sokolně, zkoušeli to a ono, druhý den bolela je těla a následek toho byl, že cvičárna a náradí musely zase nějaký čas čekat, až bolest přejde. Několikrát pokusili se mladíci o zavedení cvičení pravidelného — ale když — — . Je to tak jako s každým začátečníkem. Těžko se do svého postavení vpravuje; hrazda je příliš vysoko, a pomyslení, že by člověk mohl s ní spadnout a snad se dokonce zabít, jako se stalo v jednom městě — už ani nevím kde — každého odráží. Bradla jsou tak neohrabaná, že do člověka stále vrážejí, a kuň — o tom už ani nechei mluvit. Ačkoli mrška stojí pokojně na svém místě, přece jenom tak šikovně dovede svého „jezdce“ shodit, že mu pak přechází všecka chuť k dalšímu cvičení. A všechno to a ještě všelijaké jiné okolnosti působily k tomu, že cvičárna zůstala pojednou zavřena — zavřena na vždy snad, takže pak mezi náradím pavouci měli solo a předli síť, do nichž chytali hloupé mouchy.

„Činnost“ nového a, jak noviny psaly, mnohoslibného sboru byla úplně přeru-

šena. Mládež přestala „mrhati drahocenný čas“ komediantstvím, a scházela se na rozích, kde si vyprávěla všeliké hrozné historie, starší zašli do hospody hodit si ferbla, jiní zase raději bavili se u plotu s krásným pohlavím. A po Sokole nezůstalo nic nežli jen to jméno a 65 dollarů.

Byla svolána valná hromada.

„Sokolové“, praví starosta, „je nás tu už jenom dvanačet věrných. Mám za to, že bude lépe, když se rozejdeme. Náradí prodáme. Berte si slovo v té záležitosti co se má dělat.“

„Žádám o slovo!“ volá jeden statný bratr. „Já dávám návrh, abysme se o zbývající částku rozdělili.“

„Žádám o slovo!“ volá jiný bratr. „To se lehko řekne, my ale musíme hledět zachovat dobré jméno. Rozdělit — kde pak zůstane zásada? Dávám návrh —“

„A já sem proti tomu,“ volá zase jiný, „aby dával nějaký návrh Sokol, který porad má něco se zásadou. Peníze sou naše a basta, a my si můžeme s nimi dělat co chceme! Myslíte, že se budeme drít zadarmo? Můj Tonda si tu vyrazil palec — a pak mluvíte ještě něco vo zásadě. Já navrhuju —“

„Bratři, ta věc se má docela jinak, než vy myslíte,“ napomíná je vážný bratr Sokol. „já sice neevičil a někdo by mi mohl říct, že na tu částku nemůžu dělat nároky, já ale na náradí platil a můj kluk přinesl si dvakrát kalhoty tak rozedraný, že nebyly k správě. Vonu se to řekne sokolskej spolek — ale kdo nám bude dávat na kalhoty? Já bych myslel, že ty peníze, který nás ctěný pokladník u sebe má —“

„Bratři,“ vpadá starosta do řeči, „my musíme tu věc nějak skončit. Dnes je poslední schůze. My se chceme rozejít, ale jak to udělat, když nás vážou dohromady záležitosti finanční? O to se tu jedná. Rozdělit se, dělalo by špatné oko před veřejností a pak bysme porušili zásadu, což já nemohu připustit. Dávejte návrhy jak s penězi má se naložit.“

„Žádám o slovo!“ zvolal náhle jeden Sokol, jehož oči zářící prozrazovaly, že našel něco, kterým se tento Gordický uzel rozetnouti dá: „Náš pan pokladník je švec — on má u sebe 65 dollarů. Nás je dohromady dvanačet, ať nám každému za ty peníze udělá pár zakázkových bot. Tím neporušíme zásadu, neboť se o peníze nerozdělíme — a —“

Nedomluvil. Hlučný potlesk byl znamením, že s návrhem tím se souhlasí. Za 14 dní po této památné schůzi měl každý bývalý člen nové zakázkové boty na nohou, a nyní, když všichni členové byli obuti v zakázkových botách, mohl se spolek rozejít.

A také se rozešel.

Kurs cvičitelský.

Posledním časem zmínili jsme se několikrát o kursu cvičitelském v Praze a

jeho důležitosti. „Sokol“ pražský v č. 9. přináší podrobnou zprávu o kursu tomto a my jen toho litujeme, že úzký rámeček listu našeho nedovoluje nám podati Sokolům našim důležitou zprávu tuto nezkráceně. Vyjímáme tedy z důležité zprávy to nejdůležitější o zakončení a výsledku kursu:

„— Rychle v neumavné a vytrvalé práci sokolské schyloval se kurs ku konci; usnešeno sborem cvičitelským ukončiti jej veřejným cvičením. Bylo totiž nutno posluchačům jasnou představu utvořiti jak cvičení a přípravy k němu s jistou nadějí na zdárný výsledek prováděti nutno. Přípravy k tomuto cvičení nesměly vaditi přednáškám a proto určeny byly jen na hodiny praktické posledních tří dnů. Program cvičení tohoto určen následovně: 1. cvičení pořadová, 2. cvičení na náradích, 3. cvičení prostná, 4. cvičení na náradích, 5. škola zápasnická. Přípravy za všeobecného uspokojení ukončeny a pozváno obecnostvo technicky uvědomělé, jež tvořili členové Sokola pražského a jednot vůkolních; zvláště mile překvapeni jsme byli návštěvou milých hostů: br. Ad. Hájka a Al. Pragra z Kolína, br. Karbusického z Velimi, br. dr. Langa z Tábora, br. dr. Setunského z Příbrami a br. St. Červeného z Hradce Králové, kteří vážili dalekou cestu v bratrský kruh náš, by seznali výsledek kursu.“

Rázem o 7. hodině vkročili posluchači dvojitým do sálu, seřadili se v šik a provedli 18 přeměn téhož v pochodu i poklusu.

Cvičení provedena bezvadně, vzorně, úsečně a byla přijata bouřlivou pochvalou. Při následujícím cvičení na náradí cvičilo 1. družstvo na hrazdě, druhé na hrazdě visuté, třetí na bradlech, čtvrté na koni na děl. Na povel: náradí odstranit, nastoupit k prostným, odstraněno bleskorychle náradí a nastoupeno v šik.

Cvičení prostná, jež vedl posluchač br. Regál, sestavena ze tří oddílů:

I. oddíl: stejnostranné pohyby paží natažených a postoje vzpřímené. — Každé cvičení 3krát. — Ruch. p. — Základní postavení: stoj spatný, paže volné.

II. oddíl: pohyby z paží skrčených a natažených, postoje úpolnické, obraty. Základní postavení: stoj spatný, paže skrčit.

III. oddíl: pohyby rohovnícké. Základní postavení: střeh (v pravo zevnitř), paže skrčit, pravá nad levou.

Cvičení prostná provedena rázně, dočivně a přijata byla velice pochvalně. Po ukončení prostných upravila si družstva rychle náradí a cvičilo 1. družstvo na kruzích, 2. družstvo na stole, 3. družstvo na koni na šíř, 4. družstvo na hrazdě.

Výkony cvičenců, z nichž mnozí, a to hlavně cvičitelé z jednot sokolských, prováděli cvičení až pátého stupně, odměněny hlučným potleskem.

Na to seřadila se družstva do čtyř řad k zápasu. Provedena byla škola zápasnická, jež před časem uveřejněna byla v časopise „Sokol.“ Kdo poznal z vlastní zkušenosti, jak pracné a namáhavé jest, naučiti se správně chvaty vykonávati, podiviti se musil zručnosti a obratnosti, s jakou posluchači školu zápasnickou provedli. Po ukončení zápasu seřadili se bratři posluchači v šik, aby vyslechli srdečná slova, kterými se s nimi rozloučil starosta Sokola pražského br. dr. Línha.

Řeč jeho bouřlivě přijata trojnásobným voláním „Na zdar!“ K oslovení starosty odvětil jménem odcházejících cvičenců br. Kašpar.

Ku konci řeči své, rovněž bouřlivě přijaté, odevzdal mluvčí jménem svých druhů, v upomínku sboru cvičitelů pražského Sokola skvostnou adresu okrášlenou sličeným akvarelem, jež provedl br. Rašek. Slova adresy jsou následující: „Draží bratři! Za sebe i za ty, již pod pažemi našimi ve zdatné Sokoly, chrabré hajitele domoviny a obrance práv národa našeho vzrostou, vzdáváme vám, kteříž nás témuž jste učili, věřlý, bratrský dík, volající vaší činnosti „Na zdar!“ Členové prvního kursu cvičitelského v Praze, r. 1886, 20. srpna.“

Věřlým pozdravem br. Kožíška významná slavnost tato skončena.

Téhož dne rozdána byla posluchačům vysvědčení o prospěchu, jakého se během kursu dodělali. Ve vysvědčení vytknuta pilnost a užito bylo dvou stupňů: „pilně“ a „velmi pilně“ a za druhé vyčtena ve vysvědčení spůsobnost cvičitelská a sice theoretické i praktické vědomosti souhrnně v jedné známce „velmi dobrý“ neb „dobrý“ (prospěch). Většina posluchačů navštěvovala kurs velmi pilně s prospěchem velmi dobrým. Vynechané hodiny byly všechny omluveny.

Pilnost a vytrvalost bratří posluchačů zaslouhuje plného našeho uznání a rádi doznáváme, že překonali naše očekávání: ze 60 posluchačů odstoupilo toliko 6 před ukončením kursu a to jen z příčin velice nutných.

Vstoupilo tedy do života sokolského 56 mladých, nadšených mužů, znaleců i obrance soustavy sokolské — soustavy Tyršovy.

U příležitosti ukončení kursu uspořádán přátelský večer v místnostech Městanské besedy, k němuž zavítali nejen všichni posluchači kursu, ale i cvičitelský sbor, správní výbor a členové Sokola pražského, jakož i milí hosté z br. jednot sokolských.

Práce v kursu skončena; na bratřích, kteří se kursu účastnili, jest dokázati výsledek jeho. Ať již jest jakýkoli, tolik znovu potvrditi musíme, že snaha obou stran byla poctivá, upřímná a svědomitá. A to jest záruka, že dospějeme k cíli, jaký jsme sobě vytkli. Statně gardě prvních posluchačů naše sokolské Na zdar!“

Zprávy z Čech.

(Nové jednoty sokolské) založeny v Žamberku a Kunwaldě.

(Sokol v Lomnici u Jičína) pořádal 11. srpna ve prospěch tělocvičny národní slavnost, jež vynesla přes 400 zl. čistého výtěžku.

(Sokol jaroměřský) připravuje se k velké slavnosti na památku 25letého trvání svého na příští rok, jež spojena bude se sjezdem a veřejným cvičením župy podkrkonošské.

(Ve prospěch tělocvičny Sokola mělnického) pořádná byla 8. srpna velká slavnost na Chlomu, které se účastnili veškerí vlastenečtí spolkové z Mělníka, jakož i četné jednoty sokolské. Výtěžek čistý obnáší přes 1200 zl. S.

(Sborník sokolský na r. 1887) vydán bude tento měsíc ve zvláštní slavnostní úpravě vzhledem k 25letému jubileu Sokolstva, cena však zůstane tatáž, 80 kr. Objednatí jej lze z adresou: Vác. Zárečský, Praha, Václavské nám., č. 45.

(Čilý život) panuje v mladé jednotě jindřichohradecké. Ze 130 členů jest 80 činných. 25. července pořádala jednota první svůj pohodový výlet do městečka Stráže as půltřetí hodiny vzdáleného. Cesta tam i zpět vykonána pěšky ve vzorném pořádku. — 8. srpna podniknut opět podobný výlet do Kard. Řečice, 2 hodiny vzdálené, ku slavnosti odhalení pomníku Bol. Jablonského.

(Úmrtí.) Ve středu dne 25. srpna t. r. zemřel br. Jan Podpěra, c. k. adjunkt obchodního soudu v Praze. Zesnulý zvolen byl v r. 1868 do evičitelského sboru Sokola pražského a působil v něm po dlouhá leta s horlivostí neocháblou a požíval pro milou a přímou povahu všeobecné přízně a vážnosti mezi druhy svými. Později přesazen byl do Rokycan a v poslední době opět do Prahy, kdež opět vstoupil v rady členů jednoty pražské. Čest budiž a vděčná vzpomínka jeho památce! S.

(Nová jednota žamberecká) založena byla přičiněním sokolských jednot z Kostelce n. O., Rychnova, Vamberka, Choceň, Pardubic, České Třebové a Kunwaldu, jež společně pořádaly 15. srpna výlet do Žamberku a veřejné cvičení za tím účelem, aby ochablý duch národní v Žamberku byl povzbuzen a jednota sokolská zde založena. Chvalitebný úmysl tento podařil se nad očekávání rychle, neboť hned v následujících dnech založen již v Žamberku Sokol, jenž do 1. září na 90 členů vzrostl. Na zdar!

(Pamětní deska.) K trvalé paměti Dr. M. Tyrše zasazena bude na hostinci T. Haida v Oetzu v Tyrolsku, kde Dr. Tyrš při pobytu svém v Alpách bydlel, vkusná pamětní deska ze šedého mramoru, na které upevněna jsou pod monogramem sokolským, palmou ozdobě-

ným, mosazná slova: „Dr. Miroslav Tyrš 1886.“ Deska ta byla již do Oetzu zaslána. Starosta Sokola pražs. br. Dr. Linha, jenž v záležitosti té v Oetzu meškal, zaslal do časopisu Sokol v Praze dne 26. srpna dopis, v němž sděluje, že deska bez pohromy na místo určení svého došla a že umístěna bude na domě, kde br. Tyrš před smrtí svou naposledy bydlel. Br. dr. Linha, jsa již jednou v krajině, kde dokonal miláček všeho Sokolstva a brátr náš nejdraší, dal se doprovodit na místo, kde tělo Tyršovo bylo nalezeno. Zde věnoval mu vělou vzpomínku a vyjádřil přesvědčení, že kdyby mohl nyní na sokolské jednoty v Čechách pohlednouti, dal by jim dobré vysvědčení. Kéž dalo by se přesvědčení toto i v budoucnosti vždy v pravdě vyjádřiti!

(Župa Havlíčkova.) Již loňského roku vyjednával „Sokol“ čáslavský s okolními jednotami o zaražení župy, avšak teprve letos došlo k uskutečnění krásné té myšlenky. Po vyzvání zmíněné jednoty sešli se delegati jednot sokolských 11. července t. r. v Železném Brodě. Šest jednot bylo zastoupeno svými vyslanci a to jednota Čáslavská, Humpolecká, Chotěbořská, Kutnohorská, Německobrodská a Neškaredická. Když starosta Sokola německo-brodského br. Ruller uvítal delegaty, zvolen aklamací předsedou schůze starosta Sokola humpoleckého br. Bečvár, který jmenoval zapisovatelem br. Svobodu z Humpolce a Veselého z Kutné Hory. Předem vyslovili se shromáždění vyslanci, že se základní myšlenkou, utvořiti župní jednotu souhlasí, načež k návrhu zpravodaje br. Toboláře z Čáslavi čten návrh stanov vypracovaný „Sokolem čáslavským“ a o jednotlivých odstavcích čile debatováno. Župa ponese název velikého bojovníka našeho Havlíčka, jehož kolébka stála v tomto kraji a bude obsahovati jednoty bývalého kraje čáslavského a sousedních okresů. Stanovy přijaty v celku tak jak byly navrženy s nepatrnými změnami. Po skončené debatě svěřena péče o zadání stanov k úřednímu schválení jednotě čáslavské. Ustavující valná schůze bude se odbývati v Německém Brodě. Rozkvětu nové župní jednoty Havlíčkovy přejeme hojného zdaru. S.

(Sokol plzeňský) usnesl se za příčinou sjezdu a cvičení župní jednoty sokolské pořádati velkou národní slavnost ve prospěch Matice školské. Na vyzvání přihlásili se někteří spolkové a poslali do prvního zasedání úředního své delegáty, kteří ze sebe zvolili slavnostní výbor. Jedně sbor císařsko-královských privilegovaných ostrostřelců odřekl svou součinnost. Slavnostní výbor ustanovil se, zvoliv sobě za předsedu dr. Petáka a počal okamžitě rozsáhlé přípravy k slavnosti. K rychlému provedení prací rozdělil se výbor na odbory: finanční, dekorační, odbor pro veřejné cvičení, tiskový odbor, odbor

pro dětskou slavnost, odbor pořadatelský a reprezentační. Z programu vyjímáme: V sobotu dne 11. září 1886. Začátek slavnosti ve 3 hodiny. Průvod dětí městem s hudbou sokolskou a akademickou (?) četou Sokola na obciznu. Rej, prostná cvičení, hry dětí, dožinky dětské. Večer koncert v Měšťanské besedě. V neděli dne 12. září 1886. Schůze všech spolků v Měšťanské besedě. Uvítání hostů v půljednácté na nádraží všemi spolky plzeňskými. Průvod všech spolků do Měšťanské besedy. Rozhod. Zkouška na prostná cvičení v půldevnácté, na to oběd. V jednu hodinu valná hromada župní. Ve tři hodiny odhod na obciznu. Začátek slavnosti na obcizně určen na druhou hodinu. V 5 hodin veřejné cvičení. Večer koncert v sále Valdekově za spoluúčinkování sokolské hudby a Hlaholu. Začátek v 8 hodin, vstupné 40 kr. Podobná slavnost v rozměrech tak velkolepých ve prospěch národní nebyla po dlouhá leta již v Plzni uspořádána. Na zdar! S.

(Sjezdy župní.) Dne 1. srpna odbývala druhý svůj sjezd župa Krkonošská v Železném Brodě, jehož účastnilo se všech 12 jednot ve svazek župní náležejících asi se 300 členy ve stejnokroji. Po nadšeném uvítání jak se strany městského zastupitelstva tak i obecnstva Sokolové se rozešli. Cvičící členové odebrali se na cvičiště ku zkoušce k odpolednímu veřejnému cvičení. Po obědě odbývávala valná hromada, v níž zvoleni opět za starostu župního br. Pacelt Jos. z Jičína a za náčelníka br. Jandourek Jan z Lomnice. Po skončení valné hromady, as o 3 hodiny, odebrali se Sokolové i obecnstvo na prostranné, vhodně upravené cvičiště. Cvičení prostných účastnilo se 126 členů; cvičení na náradí rozděleno na 2 oddíly: v prvním oddělení, snažším, cvičilo 8 družstev členů a 1 družstvo záku ze Semil, celkem 76 cvičenců; v druhém oddělení, těžším, cvičilo 9 družstev s 87 členy. Ku konci provedena 34 cvičenci škola zápasnická. Celé cvičení, od počátku až do konce bylo velkým úspěchem, jsouc zhusta odměňováno bouřlivým potleskem vděčného obecnstva. — V Klatovech odbýván dne 8. srpna sjezd župy plzeňské; zastoupeno bylo 7 jednot. Sokolové i hosté z jiných měst již na nádraží srdečně uvítání a uvedení za nadšených pozdravů do slavnostně okrášleného města, kdež uvítal je měšťanosta v čele městské rady. Ve valné hromadě na radnici odbývané přijaty zprávy jednatele a příští sjezd župní ustanoven do Domažlic. Odpoledne za velkého účastenství obecnstva odbýváno v městských sadech veřejné cvičení, jehož účastnilo se 84 Sokolu. Cvičení zahájeno rejí, na to následovalo cvičení na náradí a skončeno školou zápasnickou, již provedli Sokolové plzeňští. Cvičení, jež řídil náčelník župy br. Port, přijato se za slouženou pochvalou.

(Veřejné cvičení) pořádala 25. července neuvěřitelně činná jednota kralohradecká. Okolní jednoty vyslaly deputace, jednota nechanická účastnila se 30 členy a jednota plotišská 40. Cvičení však provedli pouze členové jednoty kralohradecké. Cviště upraveno bylo na Střelnici, kamž dostavilo se hojně obecnstva. O pěkném a zajímavém cvičení tomto podává br. H. v „Sokole“ pražském následovní zprávu: Po čtvrté hodině zahájeno cvičení a sice prvním cvičením župním. Cvičení, které řídil náčelník hradecké jednoty, provedeno bylo vzorně, tak že hlučným potleskem bylo odměněno. Na to nastoupeno k náradí, a sice družstvo první (15 členů) na metacím stole, družstvo druhé (15 členů) na hrazdě, konečně 10členné třetí družstvo na bradlech. Jak imponantní to zjev, když pohlížel jsa na podrobnou školou prováděné výkony atletické! Zde zřejmo bylo, že v jednotě hradecké panuje pořádek vzorný a že základ, vedený železnou rukou, vyznačen ve slově soustavnost. Těžko puvědit, kdo výkon pěkněji vypracoval; neb po každém byli Sokolci bouřlivě odměňováni. Po 30 minutách změněno náradí a cvičilo družstvo 1. hrazdu, 2. metací stůl na dél přes motouz, na šíř přemetý a skoky letmo, 3. družstvo tužilo se na koni. Mezi odpočinkem přivedl náčelník 12členné družstvo hochů, oblečené po sokolsku v trikoty, na lícech radost, na rtech úsměv a v očích oheň hrdosti. Hoši provedli prostná cvičení, zvláště pro ně sestavená a byli ode všech přítomných potleskem odměněni. I zde dokázal Sokol náš, že stará se o dorost jednoty své a byť i ne pro jednotu svoji, však přece pro ducha sokolského. Druhý oddíl cvičení družstev na náradí tak jako prvý poutal od výkonu k výkonu všeobecnou pozornost, s jakou zřídkka se shledáváme. Konečně nastoupilo první družstvo a pokročilejší z družstva druhého ku volnému cvičení na hrazdě a upoutalo na se zvláštní pozornost obecnstva svými elegantními výkony. Tím skončen 4. oddíl cvičení a za nedlouho nastoupilo 12 šermířů, oděných v červené košile se šavlemi v rukou. Provedena škola šermířská dvakrátě seky na celé tělo a body kombinované se seky. Obtížnou úlohu šermovatí a současně veletí s velice čestným úspěchem vykonal br. náčelník, jenž jako vždy i zde osvědčil zase novou neúmornou svojí horlivost a přímo úžasnou vytrvalost. S chloubou můžeme říci, že postavená Sokolovna města našeho nevyplňuje místo bez užitku, alebrž přináší sterou čest staroslavnému městu Hradci Králové. Našemu českému Sokolu upřímně Na zdar!

DOPISY.

Chicago, 2. října 1886. — Sbor náš zajisté nezůstává v ničem pozadu a proto milerád zmiňuji

se o jeho působnosti ve veřejnosti. Cvičírna naše pokračuje se stálým úspěchem a řady čet se novými cvičenci množí. Cvičil nás asi 36 ve třech čtvcích, z nichž všichni jsou členové sboru. Za pobytu br. Štulika cvičíme v pondělí a v pátek, po jeho odchodu pak opět přejdeme v pravidelný náš čas.

Poslední dobou probíráme výkony na náradí hlavním, zejména ty, které prováděny budou o veřejném cvičení všech sborů v Battery D, kdež obýváno poslední závodnické cvičení. Cvičení toto slibuje být za řízení br. Štulika velmi zajímavé, any účastní se čtyři veškeré všech sborů, čímž se ukáže postup cvičenců ve cvičírnicích.

Vstoupení br. Štulika mezi nás změnilo na členy dojem velmi příznivý a jeho milé chování vůči nám dovedlo nu získat náklonnost jednohokaždého. Každý snaží se za jeho přítomnosti se jeho síly stačit a doufám, že tato vytrvalost, k níž nám on cestu ukázal, z naší cvičírny nevymizí. K tomu přihlídně již náš Kreml, který dychtivě a pozorně sleduje návody br. Štulika, by nám je v budoucnosti zachoval.

Při příštím veřejném cvičení provedou dvě naše čtyři cvičení na metacím stole, což bude novinkou, any ostatní sbory na tomto náradí cvičení nepěstují. Důvěřuji, že vystoupení toto rozšíří opět přízeň u obecnstva vůči Sokolstvu a povznese jméno české u národností jiných. O tom všem však později.

I jeví se naše divadelní nezůstává pozadu a přízeň obecnstva k němu jest věčná. Prvně vystoupil pohostinsky p. Jurka ze St. Paul v „Lumpaciús Vagabundus“ a při druhém provozování měli jsme opět nejstarší vzržené síly zastoupeny v kuse „Monika“, čímž ovšem naše finanční poměry (jindy stísněné) povznesly se nemálo.

Posledního měsíce uspořádána pro členy zábava ruznoukromého, která zůstává v mysli našich milou nám všem upomínku. Předně navštívil nás br. Štulík a důvěrně se zajisté pobavil, a pak to hojně účastnění spanilých příznivkyň. Jsme vskutku teď hrdi na tu přízeň, kterou nám prokazuje v dobách posledních toto slíbené pohlaví — není však divu, vždyť jsme Sokolové —

Činíme se seč jsme, přízeň tuto oplátiti.

Odehod br. Štulika bude zajisté pro nás nemilým — avšak povinnost káže — a bude snahou jedinou naší, bychom cestu, kterou nám tento soudruh Tyršův ukázal, věrně sledovali. Milý jeho obraz z našich duší sokolských však nevymizí — Na zdar! St. J. Halík,

člen Těl. Jed. Sokol.

Z Baltimore. — Nevím ani jak se vpraviti zase do psaní. Jsa přetížen obchodem po celé léto až do umorění, nemohl jsem dostáti slovu svému. A také opravdu co bych byl mohl psáti? Novinek sokolských od nás věru málo — zvláště za poslední doby. Arciž pořádala jednota naše výlet v srpnu do Muthovy zahrady. Co nejdůležitějšího při tomto výletu bylo, že účinkovala při něm hudba Sokola Vršovického (kapelník p. Vojta Holeček), že ponejprv rozlehaly se rozkošné písně české v průvodu po hlavnějších ulicích města našeho. Avšak výlet ten konán na výdělek — výtěžek darován hudbě.

Za to ale pokochali jsme se ryze po sokolsku dne 26. září (v neděli). Dle usnešení poslední schůze S. J. Blesk pořádali jsme ten den výlet do 7 mil vzdáleného poloostrova na Back River, známého pod jménem „point“ pod pp. Kašpara a Filipa Barocha farmou.

V neděli ráno za pěkného povětří naloživše rybářské sítě, jiné náčiní a košíky na vůz p. Lusky, „jeli“ jsme ponejprv v Baltimore na výlet „po svých.“

Byla to radostná „jízda“ — neb cestování. Z „Bohemie“ vyšli jsme as o půl sedmé a za nedlouho po Eager ulici dostali jsme se do boží přírody.

Jak známo jest Balto obklopeno kol do kola krásnými lesy. Po půlhodině cestě, kterouž jsme konali po trati při „hudbě“ sokolské trubky, přišli jsme do lesa p. Duncana. V tomto při volném pohovu sbírali někteří houby, jiní zase sraželi kaštany neb ořechy. Sokolové bratři Urbanové vytáhli své „mstrumenty“ — flétnu a pravou českou harmoniku — a dali se do pochodů, kterýžto prim dotvrzoval silným provázením na kytaru Sokol Mathaus. A tak nám uběhl čas a s tím dlouhá cesta dosti brzo. Za nedlouho po rozkošném cestování po lese a luhu, vrchu a dolu dostali jsme se na náš „point.“ Zde rozdělena práce komunisticky. Každý měl svůj díl na práci. Sokolové Staněk, Neuman, Jelínek a moje persona oddali jsme se lovu ryb. Sokolové starosta Klečka, ničelník Hiršauer, cvičitel Primus a Musil zbudovali tábor, oheň a kuchali a pekli malové ryby a vají. Pro občerstvenou po všeobecném cvičení sloužily nám dvě čtvrtky ležáku. Větve stromů sloužiti nám musely za náradí tělocvičné.

Mohu referovati, že od začátku až do konce bavili jsme se výtečně. Skorem před samým večerem ubírali jsme se zase zpět se slibem, že příští leto budeme takový výlet pořádat každých čtrnáct dní.

Za příčinou barvení různého náradí v „Bohemii“ atd. neuvěřili naši Sokolové po 3 neděle. Začali s tělocvikem minulý úter k.

Také od nás čini někteří Sokolové přípravy ku návštěvě vlasti s výletní lodí, avšak každý praví, že jest ještě dosti času.

V. J. Šimek.

New York, 3. října 1886. — (O Sokolu v Dutchkill.) — Dne 25. září pořádala mladá jednota dutchillská zábavu ve prospěch zařízení náradí, k níž i naše jednota newyorská byla pozvána. Rozumí se, že s radostí pozvání jsme přijali a slibili statné bratry sousedy sborové navštívit. Aby účastnění bylo větší, a nikdo vynlouvatí se nemohl, že o rozhodnutí jednoty nevěděl, usnešeno na návrh náčelníka, vynechat zamýšlený pochodový výlet a místo toho všechny členy k vycházce do Dutchkill obeslat. Leč, když některý bratr nechce, ani „pámbru“ mu neporučí a tak stalo se, že k vycházce té sešlo se nás — celých asi 16 v kroji spolkovém. Je to smutné vysvědčení naší nedospělosti, je to důkazem, že pravými Sokoly ještě nejsme. Kde jedná se o vystoupení jednoty co celku, tam účastnění se má každý člen, jemuž nepřekonatelné překážky účastnění se nebrání. Kdo miluje svou jednotu, ten nedopustí, aby stala se terčem posměchu slabým svým vystoupením, nýbrž ten přičiní se, aby v poměru k počtu členstva důstojně byla zastoupena. A hlavně zde, kde jednalo se též o to, aby osvědčila se přízeň a bratrství jednotě nové, kde noví Sokolové měli být ochotou naší povzbuzení, mělo být účastnění větší. — Na příště slibili jsme účastnění sborové řádu Jan Hus a Sokolkům. K vůli etí a dobrému jménu jednoty naší přál bych si, aby účastnění bylo silného sboru našeho důstojnější. Buďte vystoupení řádné — anebo žádné! —

Než, vraťme se k naší vycházce. Když několikrát jsme se spočítali, abychom se přesvědčili, zdali přece nějaký bratr tajně mezi nás se nevrátil a když drahnou chvíli již marně upírali jsme „nyjící“ zraky na dvéře, zdali v nich objeví se ještě nějaký širák a pod ním sokolská čumara, dali jsme se v 8 hodin večer na pochod k převozu a na druhé straně řeky opět pochodem zaměřili jsme k Dutchkill, k místnosti, kde Sokolové zábavu svou odbývali. Bodří naši bratři dutchillské připravovali se na slavnostní naše uvítání a za tou příčinou vyslali strážce, které měly blíženi se naše oznámit do hlavního stanu, před kterýž měl být vypálen ohňostroj. My ale, vedeni jsouce bratrem Tintěrou, v Dutchkill obeznámeným, cestou kratší, přitrhli jsme na ně nepřipravené a tak nevědomky o „slávu“ jsme přišli. Bratři nám potom slibovali,

že podruhé si to na nás chytřeji naraří. — Vzdor zkaženému ohňostroji bylo však uvítání srdečné, bratrské. Starosta, br. Truneček, uvítal nás dobře promyšlenou řečí, na níž náčelník náš několika upřímnými slovy odpověděl a Sokolové bratrským svým pozdravem „Na zdar!“ vespole se uvítali. Na to rozproudil se zábeva byla nad míru utěšená a nenucená. Sokolové newyorští s několika dutchkillskými při této zábavě provedli též cvičení na hrazdě a pak členové Sokola dutchkillského cvičení s tyčemi, jež sestavil a k němuž velel náčelník Sokola dutchkillského a zároveň náš člen br. Aug. Tesař. My newyorští byli jsme všichni mile překvapeni cvičením tímto, jež s jistotou a většinou i elegantně provedeno bylo. Odměnou byl jim bouřlivý potlesk našinec i obecnstva. Dutchkillské cvičením tímto dokázali, co v krátkém čase dovedepile a láska ku cvičení. —

Mezi tancem pobavil obecnstvo několikrát zdařilým přednesem písní newyorský quartet „Švanda.“ Mimo to provedlo několik jednotlivců solové výstupy, jež vděčně byly přijaty.

Zábava v každém ohledu se zdařila. Výtěžek obnášel kolem \$60, za něž pořízeno bude nejnntnější nářadí. — Na zdar! F. L.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 13. září 1886.

Schůzi zahájil starosta Sokol Vokal. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — „Čes.-Am. Sokol“ z Chicaga zaslal dopis a notu co záruku na peníze, jež jest výkonnému výboru povinen. Nota však nebyla přijata, ana byla uznána za nedostačitelnou. Zároveň usnešeno, aby Sokolové Čermák, Volenský a Kostner od ostatních chicagských jednot jménem výkonného výboru záležitost ohledně zaopatření záruky vzali si na starost, jelikož starostové oněch tří sborů, kteří o to též dříve byli požádáni, na žádost onu neodpověděli. Dále mají být čtvrtletní zprávy vráceny, any nejsou jak náleži vyplněny. Zároveň se má tentýž sbor požádat, by do 30 dnů zaslal ony čtvrtletní zprávy jak se patří vyplněny a zároveň za ně povinný poplatek, jinak musel by býti ze seznamu sborů k N. J. S. patřících vyškrtnut. — T. J. S. Tomáš Černý z Omahy oznamuje, že Sokol Tomáš Čapek si vyzvedl odstupní listinu. Přijati byli za členy Jan Mertz, Jan Krechler a A. Jakl. — T. J. S. Čermák ze St. Louis žádá o listiny pro oznamování čekaneč, dále žádá o rozhodnutí ohledně přijmutí pana Jos. Toksteina. Jednatel má jednotě té odepsat, že onoho pána mohou přijmouti, jestli nestává v jejich stanovách žádných námitek naproti jeho stáří. — T. J. S. Tyrš z Cedar Rapids zaslal dopis, jimž hlásí se opět do svazku N. J. S. a žádá, by jí zaslány byly stanovy. — T. J. S. Čechie v Chicagu žádá vysvětlení ohledně poplatku k výk. výboru. Sokol jednatel má odepsat, že podle usnešení na posledním jednání sjezdu jest povinna každá jednota zasílat čtvrtl. 25 ctů za každého člena. — Usnešeno, by se nechalo tisknout

1000 listin pro dopisy a 500 listin pro čtvrtletní zprávy; listiny ty mají býti tisknuty v menším formátu.

Příjem:

„Čermák“ ze St. Louis	\$21.28
T. J. S. z New Yorku	70.—
T. J. S. z New Yorku	65.13
Plezeňský Sokol z Chicaga	36.30
Za sokolské spisky od A. Tesaře	.35
Za 6 výtisků Sok. Am. od A. Tesaře	.60
Za 6 výtisků Sok. Am. od V. Linhartu	.60
T. J. Blesk z Baltimore	18.10

Úhrnem \$212.36

Vydání:

Společnému cvičiteli	\$55.75
Správka zámků při psacím stolku	.50
Expedice „Sok. Am.“ čis. 8	1.82
Pošt. známky jednateli	1.17
Za 1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 8	25.—
Pozůstalým po Sokolu Bed. Pingrovi	50.50
Pozůstalým po Sokolu Al. Rosnerovi	50.—
Expedice „Sok. Am.“ čis. 9	1.94
Růzení „Sok. Am.“ 3. čtvrtletí	25.—
Za 1100 výtisků Sok. Am. č. 9	25.—
Spol. cvičitel K. Štulíkovi	50.—

Úhrnem \$286.68

Hotovost pokladni z min. schůze \$375.96

Příjem 212.36

Úhrnem \$588.32

Vydání 286.68

Zbývá v rukou pokladníka \$301.64

Na to schůze ukončena.

Jos. Kadlec, taj.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. Jar. Stýbla čis. 8, roč. XII s následujícím obsahem: Zpráva o prvním kursu cvičitelském. Cvičební večery na hrazdě. Zprávy župní, spolkové, různé a slav. věstník ku sjezdu všesok. — Odporujeme bratřím Sokolům časopis tento co nejvříveji. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok. Adresa: Aug. Geringer, 463 S. Canal st., Chicago, Ill. — Předšlý měsíc ukončen ročník IX. List tento významně se hlavně svým svobodomyšlným směrem, jenž sledován jest případnými články. Vedle toho přináší „Dějiny války za neovislost“, jež i v nynějším ročníku nalezají se v pokračování, a zdobený jsou pěknými obrázky; dějiny dle nejlepších pramenů svědomitě sestavuje br. Čermák Jos., podávaje je zároveň lehkým a poutavým slohem. V ročníku minulém podáno též několik původních povídek a kratších črt i překladů, hlavně z angličtiny. Zajisté že „Duch Času“ prospívati bude i v roč. X. tak jako v IX.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 20 stránek, s přílohou „Modní Svět“ a „Besídka Dětská.“ Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Květy Americké“, ilustrovaný 14deník 16stránekový, formát foliový. Předplatné \$1.50 na rok; do Čech \$1.75. S. „Pokr. Záp.“ (politickým

týdeníkem) \$3.00; do Čech \$4.00. Adresa: John Rosický, Omaha, Neb. — „Květy Americké“ koncem září dokončily II. svůj ročník. S potěšením pravíme, že „Květy Americké“ opravdu jsou květy belletristiky česko-americké, a tož květy pěknými, jež duševnímu zraku i citu lahodí. Vydavatelstvo i redakce, jež v II. ročníku svěřena nadanému mladému spisovateli a básníku česko-americkému, Jaromilu Květenkému (pseudonym) nešetřily v ničem sil svých, aby pěkný tento list ještě výše pozvedly. Až dosud zachovávala redakce věrně program svůj, uveřejňujíc jen původní práce a překlady spisovatelů českoamerických. Z přispívatelů, kteří původními pracemi jsou v „Kv. Am.“ zastoupeni, jmenujeme J. V. Čapka, V. Šnajdra, Jar. Květenského a Jos. Dinebiera. K příštím ročníku slibuje red. i vyd. opět značné zdokonalení. Doufáme, že přátelé pěkného čtení snahu tuto náležitě ocení i odmění hojným odbíráním a rozšiřováním listu.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránekový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie.“ Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$1.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Zeitschrift fuer das oesterreichische Turnwesen. Roč. II. sešit 8. a 9. Red. Jaro Pawel. Předplatné na rok 3 zl. Adresa: Jaro Pawel, Wien, I., Moelkerhof, Austria, Europe.

„Našinec“, zábavný kalendář na rok 1887; roč. VI. Tiskem a nákladem Aug. Geringera, 463 S. Canal st., Chicago, Ill. Cena 35 ctů. — Pěkný tento kalendář nalezne zajisté hojněho rozšíření, jak pro vybraný svůj obsah literární, sestávající z překladů i prací původních, tak i pro mírnou svou cenu. — Na prvním listu shledáváme podobiznu našeho společného cvičitele, K. Štulika v kroji českého Sokola, barvotiskem provedenou, se snímek vlastního jeho podpisu. Uvnitř kalendáře nalezá se hojně polobizen vynikajících mužů a žen i obrázků zábavných.

„Amerikán“, národní kalendář na rok 1887; ročník X. Tiskem a nákladem Aug. Geringera, 463 S. Canal st., Chicago, Ill. Cena 50 ctů. — Kalendář tento dástojně řadí se k ročníkům předšlým, a jest zřetelnou známkou pokroku, o něž redakce i nakladatelstvo pilně dbají. Jako v předšlých ročnících tak i zde vypisují někteří rodáci naši své zkušenosti v Americe, jež zajisté budou někdy vhodnou pomůckou spisovatelů, kterýž se st. vo. ati bude dějiny českého lidu v této zemi. Obsah, zábavný i poučný, pečlivě jest sestaven a na mnoha místech případnými obrázky doplněn. Titulní obraz, zlařilá litografie, představuje předníky Nár. Hlav. Řádu Č. S. P. S. a Hlav. Řádu Č. S. P. O.

„Svoboda“, neodvislý týdeník (politický) pro zájmy Čechoslovanů v Texas, ač mladí (I. ročník) činí se statně v záležitostech s ostatními listy česko-americkými. Minulý měsíc valně byla zvěšena. Přejeme jí hojněho zlatu. Redaktorem jest snaživý a plodný spisovatel, p. Jar. Chudoba, jenž již dříve prošel školou žurnalistickou u denníků „Děl. Am.“ a „Svornosti.“ „Svoboda“ vydávána jest akciovým družstvem. Předpl. na rok \$2.00, do Evropy \$2.50. Adresa: „Svoboda“, La Grange, Texas.

Upozornění.

Žádám bratry jednatelů všech jednot, aby při záсылkách peněz vždy dávali vystavovati poukázky (ať Money Order, Draft neb Postal Note) na jméno pokladníka výk. výboru: Jos. Woel, 429 6th st. Poukázku necht pak vložiti do obálky s adresou moji: 533 E. 5th st. Žádost tuto přednáším proto, oby předešlo se obtížím, jež povstávají, jsou-li poukázky na jiné jméno vystaveny.

M. Hlaváček, jednatel výk. výb.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Woel. Další výbor jest: Jan Karišek st., Jan Pavlík, Jan Štrupl a Fr. Lier. Veškeré záсылky tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. a 4. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York: jednatel Jan Černý 338 80. St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; taj. J. Bružek 139 Dekoven St.

TĚL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; taj. K. Lorenz 268 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. Jan Triska, 1867 S. Rosatti st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. E. V. Priborský 103 Calhoun St.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. R. Jičenský, 463 S. Canal st.

SBOR SOKOL ŘIP, Allegheny City, Pa.; taj. Otto Haaz, 19 Veoghtly st.

SOKOL CLEVELANDSKÝ, Cleveland, O.; jedn. Jos. Kulas 1335 Broadway.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; jedn. R. V. Miškovský, c. of Pokrok Západu.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. Mart. Bouzek Box 46.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karišek 856—3rd Avenue, N. Y. City.

ZLATÁ PRAHA, Cleveland, O.; taj. Jos. Luňák 146 Champlain St.